

Týden

21 / 2026

Obsah

Letnice

Téma: Svatá Zdislava

Letnice

21. května 2026 (duchovní)

V neděli budou Letnice, v současné době celkem opomíjený svátek, který je však podle svého názvu provoněný létem. A tento rok je to navíc na svátek Jany, 24. května, což je přesně měsíc před svátkem svatého Jana Křtitele, který bude 24. června. A svátek svatého Jana, to je svátek nejvíce prosluněný letním sluncem ze všech.

Ale zpět k Letnicím. Je to svátek pohyblivý, který připadá vždy na neděli a slavíme ho 7. neděli po velikonočním vzkříšení.

40 dní po svém vzkříšení Kristus pobýval na zemi se svými učedníky, než z hory Olivetské vstoupil na nebe. Apoštolové se potom spolu s dalšími následovníky Krista vrátili zpět do večeradla, což byla místnost v prvním patře domu na hoře Sión v Jeruzalémě. Právě ve večeradle probíhala Poslední večeře Páně a vzkříšený Kristus tam dále promlouval ke svým učedníkům. Po nanebevstoupení dostali učedníci za úkol zůstat ve městě a čekat na seslání Ducha svatého. Proto se do večeradla vrátili a kontemplovali tam deset dní až do Letnic. A ten den se:

„Náhle strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům,

kde byli.

A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, které se rozdělily a na každém z nich spočinul jeden.

Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

No a to je popis toho, co se stalo o Letnicích. Tedy Duch svatý naplnil všechny učedníky včetně apoštolů a také i žen včetně Máří Magdaleny a dalších, kterých bylo celkem 120, nadšením a novými schopnostmi šířit Kristovo světlo po celém světě. A to budeme slavit právě tuto neděli.

V lidových tradicích se pak o Letnicích otevíraly studánky.

Svatá Zdislava

21. května 2026 (duchovní)

Svatá Zdislava se dostala na přední stránky všech možných médií a i do hlavních televizních zpráv.

Mnozí lidé její jméno znali jen okrajově a nyní o ní mluví celý národ.

Byla to vrstevnice Anežky České a jejího bratra krále Václava I. Její matka Sybila přišla do českého království s Kunhutou Štaufskou, nevěstou krále Václava I. Oženila se s jeho blízkým důvěrníkem, a tedy ke královskému rodu Přemyslovců měla velmi blízko. A tedy i osobně se znala s Anežkou Českou.

Svatá Anežka Česká byla jen o pár let starší než Zdislava a také jen o pár let dříve než ona byla svatořečena.

Anežka byla papežem Janem Pavlem II. svatořečena 12. listopadu 1989,

Zdislava o šest let později v roce 1995 papežem při návštěvě Olomouce spolu s Janem Sarkanderem, a tedy jsou to společně dva nejčerstvější čeští svatí.

Zakládala kláštery a špitály pro nemocné, o které se také sama osobně chodila starat.

V roce 1994, tedy rok před jejím svatořečením, natočil režisér Ludvík Ráža film o Zdislavě s názvem *V erbu lvíce*. Zdislavu představuje Milena Steinmasslová, další role ztvárnili Boris Rösner, Martin Růžek, Josef Kemr, Daniela Kolářová, Viktor Preiss, Radoslav Brzobohatý, Hana Maciuchová, Michal Dlouhý. Tedy jedná se o dost výpravný film se skvělými herci. Zdislava je tam zobrazována přímo jako léčitelka, kterou její matka Sybila učila správně používat byliny. Což je již částečně umělecká licence, ale ztvárnění je to rozhodně zajímavé.

V kryptě v bazilice v Jablonném v Podještědí je svatá Zdislava pohřbena. A až do nedávna byla její lebka vystavena ve zlaté skříňce na oltáři v první levé boční kapli chrámu. V úterý 12. května byla lebka ukradena a od té doby celou věc začala sledovat média a komentovat lidé na sociálních sítích.

Lebka je nyní čištěna od betonu a 30. května má být opět vystavena veřejnosti. Do popředí se nyní dostalo téma vystavování ostatků svatých a zloděj, který chtěl údajně zabetonovanou lebku hodit do řeky, si získal část veřejnosti na svou stranu.

Část veřejnosti kritizuje církev za zacházení s ostatky svatých. Jejich výhrady jsou pochopitelné. Ostatkům má být dopřán klid. A církev ústy nového arcibiskupa Přibila komentuje vystavování ostatků tím, že je to vyjadřování úcty ke svatým a že je to vžitá tradice, což celé věci příliš nepomáhá. Například tělesné tresty ve školách byly také dlouholetou tradicí, ale nebyl to důvod, proč od nich neustoupit.

Proč tedy vlastně vystavovat ostatky? Je důležité se podívat na to, co to vlastně ostatky svatých jsou. Vnímaví lidé v blízkosti ostatků svatých vnímají velmi pozitivní energie. A vnímaví a duchovně naladěni lidé vnímají z ostatků světlo Krista. A není to žádná náhoda. Lidé, kteří se stali svatými, byli za svého života

i před smrtí v neustálém spojení s Kristem. To, co někteří lidé zažívají během mše, prožívali svatí za svého života neustále. Byli trvale ve spojení s Kristovou energií. Byli skutečně v Kristu. A Kristovým světlem byli neustále prozařováni a i jejich těla včetně jejich kostí se na tuto kristovskou energii vyladila. Jejich životním posláním bylo toto Kristovo světlo šířit dál. A po jejich smrti právě proto jejich ostatky dál Kristovo světlo vyzařují a duchovní lidé to tak vždy vnímali.

Úcta k ostatkům a jejich vystavování tak není jen nějaká tradice nebo podivný či zvrhlý kult těchto svatých. Je to touha být v blízkosti předmětů, které vyzařují Kristovu lásku. A přesně i o to šlo těm svatým za jejich života - šířit Kristovo světlo mezi ostatní. Lebka svaté Zdislavy prosvěcovala baziliku v Jablonném v Podještědí a všechny lidi v okolí Kristovým světlem. A je důležité, aby tomu tak bylo i nadále.